

[Rahbæk Møller]

skatter; vi taler ikke nødvendigvis for højere skatter, men selve skattestrukturen spiller faktisk en stor rolle.

Nu kan jeg henvise til en anden bog, nemlig Michael Porters undersøgelse af konkurrenceevnen i 10 lande, og en af de ting, der slår ham, er, at der er den forskel mellem USA på den ene side og Tyskland og Japan på den anden side, at beskatningsforholdene plus sædvane og meget andet i USA gør, at virksomhederne går efter kortsigtede gevinster og derved altid tænker kort og ikke i langsigtet kompetenceopbygning osv., mens tradition og skatteforhold i Tyskland og Japan medfører en helt anden tankegang i virksomhederne. Det er faktisk i et lands interesse, at virksomhederne tænker langsigtet, kan investere i produktudvikling og i deres medarbejderes kvalifikationer, og det, vi burde være opmærksom på, er, hvilke forhold i de regler, vi fastsætter, der fremmer den ene tendens, og hvilke der fremmer den anden.

Fru Lone Dybkjær var som sagt meget imod, at man har fremsat så brede forslag. Jeg tror, at jeg har begrundet, hvorfor jeg en gang imellem anser det for nødvendigt.

Jeg kan kun slutte med at sige, at jeg må tage til efterretning, at dette forslag ikke har fået nogen særlig venlig modtagelse, men jeg håber ikke, at det er symptomatisk for, at Folketinget kun kan agere på den måde, at man tager ét lille problem op ad gangen og aldrig nogen sinde kan forsøge at se tingene i sammenhæng.

Der er måske en lille sidste bemærkning til hr. Kim Behnke: En gang imellem er det altså ikke nok bare at fremsætte forslag, eller at vi har en større debat. Det kan løse nogle ting, men det er også nyttigt at sætte nogle til at forberede et ordentligt arbejde ved at nedsætte en kommission. Det er jo ikke altid, at disse kommissioner ingenting fører til; de fleste af de udvalgte på selskabsretlige områder, som vi har haft nedsat, er faktisk kommet med konkrete forslag, som er udmøntet i Folketinget; så det er ikke og behøver ikke at være spildt arbejde.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Rahbæk Møller brugte en Randersvirksomhed som eksempel på, at når virksomheden ikke kunne tjene nok på sin primære produktion, gik den i gang med at bruge sin formue til spekulative formål. Hr. Rahbæk Møl-

ler kunne ikke forklare, hvorfor det sker, men svaret er, at det er, fordi kapitalafkastet af den primære produktion er enten for dårligt eller for alt for mange danske virksomheder desværre direkte negativt, og når man har et negativt kapitalafkast, kan man som virksomheds-ejer eller virksomhedsleder tage centimetermålet frem, måle sin formue op og sætte kryds i kalenderen, den dag man skal lukke virksomheden. Når den primære produktion giver så dårligt et kapitalafkast, at man dag for dag spiser virksomhedens egenkapital op, er det da ansvarligt og prisværdigt, at virksomhedens ledelse søger at pleje virksomhedens formue i positiv retning, sådan at virksomheden kan overleve. De transaktioner og gearinger, og hvad det ellers hedder, som den pågældende virksomhed foretager, skal jeg ikke forsvare, men det er blot en konstatering af, at det er, fordi primærproduktion i Danmark ofte har et negativt kapitalafkast, at virksomhederne ser sig nødsaget til det, og jeg er da enig med Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Merethe Due Jensen, i, at det bl.a. skyldes vores skattesystem. Igennem de sidste 30 år har det været god latin i Danmark, at hvis man endelig tjente penge på noget, skulle man sandelig holde sin mund med det, for hvis man kom til at røbe, at man havde overskud af en primærproduktion eller en produktion i det hele taget, slog fluesmækkeren med det samme ned.

SF har været bannerfører med afgifter på produktionen fra Nordsøen osv.; altså lige så snart noget er overskudsgivende, kommer man med fluesmækkeren og skal have kradsset pengene i statskassen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det kan godt være, at min korte bemærkning ligger på grænsen af selve beslutningsfor-slaget, men det er et svar på hr. Rahbæk Møllers kommentar, hvor han inddrog en enkelt-sag, Randersvirksomheden, som vi alle sammen kender; det har jo været en meget væsentlig pressesag.

Jeg er en stor modstander af, at man diskuterer enkelt-sager her, og når hr. Rahbæk Møller siger, at mange virksomheder bruger kræfter på alt andet end deres egentlige forretning, mener jeg ikke, at det er Folketingets bord. En virksomhed må bruge penge på lige nøjagtigt,